

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **A. P., s.r.o.**, *zastúpeného JUDr. A. D., advokátom*, proti žalovanej: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, za účasti: **T. S., s.r.o.**, o preskúmanie zákonnosti výroku I. rozhodnutia žalovanej číslo: R/96/2006 zo dňa 18. marca 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3 S 44/2008-106 zo dňa 11. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3 S 44/2008-106 zo dňa 11. septembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 3 S 44/2008-106 zo dňa 11. septembra 2009 zamietol podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako nedôvodnú žalobu žalobcu **vo vzťahu k výroku I.** rozhodnutia žalovanej číslo: R/96/2006 zo dňa 18. marca 2008, ktorým žalovaná rozhodla tak, že udeľuje spoločnosti T. S., s.r.o., licenciu č. R/96 na lokálne rozhlasové terestriálne vysielanie za podmienok stanovených v predmetnom

rozhodnutí. **Výrokom II.** rozhodnutia číslo: R/96/2006 zo dňa 18. marca 2008 žalovaná zamietla podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) žiadosť žalobcu A. P., s.r.o., P..

Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 6 zákona, § 246 ods. 1, § 246a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a právoplatné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sž 46/2008-82 zo dňa 23. októbra 2008 preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu vylúčeného predmetu konania (výrok I. napadnutého rozhodnutia žalovanej) podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasledujúce OSP), ktoré upravujú rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku preskúmal výrok I. napadnutého rozhodnutia a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznal s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaná ani ďalší účastník konania nemajú zo zákona právo na ich náhradu.

Predmetom preskúmania pred Krajským súdom v Prešove je len výrok I. napadnutého rozhodnutia, ktorým žalovaná udelila spoločnosti T. S., s.r.o. licenciu číslo: R/96 na lokálne rozhlasové terestriálne vysielanie za podmienok stanovených v predmetnom rozhodnutí podľa zákona.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca bol jedným z dvoch žiadateľov o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie. Poukázal na znenie ustanovenia § 47 zákona v platnom znení, pričom konštatoval, že v danom prípade žalovaná postupovala podľa citovaného ustanovenia zákona. Žiadosti obidvoch žiadateľov posudzovala podľa jednotlivých kritérií uvedených pod písm. a) až g) ustanovenia § 47 zákona. Ku každému kritériu jasne a zrozumiteľne uviedla, čo zistila zo žiadostí účastníkov konania, či títo spĺňajú alebo nespĺňajú to ktoré kritérium a na základe zrozumiteľnej a logickej správnej úvahy náležite odôvodnila, prečo uprednostnila spoločnosť T. S., s.r.o., P..

Podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutie žalovanej má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „správny poriadok“), vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý je logicky vyhodnotený a riadne právne posúdený.

Taktiež konštatoval, že námietky uvedené v žalobe sú nedôvodné. Žalovaná posudzovala žiadosti obidvoch účastníkov konania podľa údajov a dokladov uvedených v ustanovení § 46 zákona, predložených týmito účastníkmi konania. V súlade so základnými podmienkami konania pozvala účastníkov konania na ústne pojednávanie konané dňa 6. novembra 2006, kde bol každý z nich poučený, že má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie, vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Ďalej boli poučení, že majú právo nazerať do spisu, robiť si z neho výpisy, odpisy a dostať kópiu listín s výnimkou zápisnice o hlasovaní.

Krajský súd ďalej uviedol, že námietky žalobcu týkajúce sa nedostatočného technického zabezpečenia, či priehľadnosti a dôveryhodnosti finančných prostriedkov spoločnosti T. S., s.r.o. P. sú nedôvodné. Okrem toho spoločnosť T. S., s.r.o., P. v žiadosti o udelenie licencie uviedla, a k žiadosti pripojila, doklady preukazujúce technické a organizačné predpoklady na riadne začatie vysielania a na jeho ďalšie uskutočňovanie. Uvedené potvrdzuje skutočnosť, že po udelení licencie začala vysielateľ. Aj v prípade finančných zdrojov spoločnosť T. S., s.r.o., P. v žiadosti o udelenie licencie pripojila okrem žalobcom spochybňovaného potvrdenia o predbežnom prísľube úveru 1 500 000 Sk od L. B., a.s., aj výpis z účtu v U., a.s., kde bol uvedený zostatok vo výške 3 001 200 Sk a potvrdenie spoločnosti C. L. zo dňa 30. októbra 2006, že so spoločnosťou T. S., s.r.o. P. sú dohodnutí na prefinancovaní štúdiovej a vysielacej techniky formou L. v hodnote cca 3 000 000 Sk.

Krajský súd taktiež poukázal na odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia a obsah administratívneho spisu, z ktorých vyplýva, že porovnaním programovej služby R. – R., držiteľa licencie č. R/86 a programovej služby doručenej žalobcom k správnomu konaniu vo veci udelenia licencie na rozhlasové vysielanie bolo zistené, že ide o preberanie nielen názvu programovej služby, ale aj o 100%-tné preberanie služby iného vysielateľa.

Ďalšie námietky žalobcu považoval krajský súd za právne irelevantné a s preskúvaným rozhodnutím o udelení licencie za nesúvisiace.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Uviedol, že rozhodnutie žalovanej opäť vykazovalo nedostatok dôvodov a bolo nepreskúmateľné. Súd sa jednoducho stotožnil s rozhodnutím žalovanej bez toho, aby riadne preskúmal, či novým rozhodnutím žalovaná napravila nedostatočné odôvodnenie, ktoré viedlo k zrušeniu rozhodnutia žalovanej zo dňa 7. novembra 2006. Ani novým rozhodnutím však žalovaná podľa názoru žalobcu neodstránila úplne nedostatky vytykané predchádzajúcim rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Nedostatočné a nezrozumiteľné objasnenie záverov žalovanej pri objasnení zistených skutočností vidí žalobca najmä v objasnení kritérií ustanovenia § 47 písm. b) a c) zákona v súvislosti s ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení. Nedostatočné a nezrozumiteľné objasnenie záverov žalovanej pri objasnení skutočností vidí žalobca najmä v kritériách ustanovenia § 47 písm. b) a c) zákona.

Žalobca poukázal na to, že chcel vo svojom vysielaní dať väčší priestor najmä komunitným témam, ako spravodajstvu z regiónu P. a T, propagácii turistického ruchu v regióne a väčšiemu priestoru v reklame pre miestnych podnikateľov. K uvedenému ho viedla najmä skúsenosť z vysielania spoločnosti P. R. I., a.s..

Žalovaná navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v odôvodnení nového rozhodnutia zo dňa 18. marca 2008 číslo: R/96/2006, súc viazaná rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. novembra 2007 jednotlivé kritériá, uvedené v ustanovení § 47 pod písmenami a) až g) zákona, jednoznačne, prehľadne a dostatočne analyzovala u oboch účastníkov konania (žalobcu a T. S., s.r.o.). Porovnaním pôvodného rozhodnutia zo dňa 7. novembra 2006 s napadnutým rozhodnutím zo dňa 18. marca 2008 je

zrejmé, že na piatej až siedmej strane napadnutého rozhodnutia sú kritériá uvedené v ustanovení § 47 zákona jasne a zrozumiteľne uvedené a napadnuté rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 správneho poriadku, vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý je logicky vyhodnotený a riadne právne posúdený.

Vo vzťahu k posudzovaným kritériám podľa ustanovenia § 47 písm. b) a c) zákona žalovaná v napadnutom rozhodnutí na šiestej strane dostatočne a zrozumiteľne uviedla, čo zistila zo žiadostí účastníkov konania, a to ohľadne priehľadnosti vlastníckych vzťahov žiadateľov o licenciu, priehľadnosti a dôveryhodnosti finančných zdrojov určených na financovanie vysielania.

Taktiež opätovne vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že porovnaním programovej skladby služby R. – R držiteľa licencie č. R/86, spoločnosti P. R. I., a.s. a programovej skladby, doručenej k správne konaniu vo veci udelenia licencie na rozhlasové vysielanie žalobcom v rámci ústneho pojednávania dňa 6. novembra 2006 boli zistené, že ide o preberanie nielen názvu programovej služby (R.), ale aj o 100%-tné preberanie programovej služby iného vysielateľa.

Účastník T. S., s.r.o. odvolací návrh nepodal a k podanému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. júna 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovanej je zrejmé, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sž 67/2006 zo dňa 22. novembra 2007 bolo zrušené rozhodnutie žalovanej číslo: R/96/2006 zo dňa 7. novembra 2006, ktorým bolo rozhodnuté

o žiadostiach o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie. Uznesením sp. zn. 3 SŽ 46/2008-82 zo dňa 23. októbra 2008, právoplatným dňa 12.11.2008, Najvyšší súd Slovenskej republiky vylúčil časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu č. R/96/2006 zo dňa 18. marca 2008 vo výroku pod bodom I. o udelení licencie č. R/96 na lokálne a terestriálne vysielanie spoločnosti T. S., s.r.o., na samostatné konanie a vylúčenú vec postúpil Krajskému súdu v Prešove ako súdu vecne príslušnému.

Ďalším uznesením sp. zn. 3 SŽ 46/2008-86 zo dňa 23. októbra 2008, právoplatným dňa 12.11.2008, prerušil konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovanej (odporkyne) č. R/96 zo dňa 18. marca 2008 do právoplatného skončenia konania pred Krajským súdom v Prešove o vylúčenej časti predmetu konania.

Uznesením sp. zn. 3 S 44/2008-98 zo dňa 17. augusta 2009 Krajský súd v Prešove podľa ustanovenia § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pribral do konania ďalšieho účastníka konania, spoločnosť T. S., s.r.o.

Žalovaná v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 zákona verejne vyhlásila v dvoch celoštátnych denníkoch ako aj na úradnej tabuli v mieste svojho sídla a na internetovej stránke základné podmienky konania o udelenie / zmenu licencie na terestriálne rozhlasové vysielanie. V základných podmienkach určila lehotu a miesto podania žiadosti o udelenie, resp. zmenu licencie, dátum verejného vypočutia, konkrétne frekvencie a územný dosah vysielania. V stanovenom termíne o pridelenie predmetnej frekvencie požiadali dvaja žiadatelia: žalobca – A. P., s.r.o. a spoločnosť T. S., s.r.o.. Žalovaná o žiadostiach rozhodla v rozhodnutí č. R/96/2006 dňa 7. novembra 2006 tak, že udelila spoločnosti T. S., s.r.o., P. licenciu č. R/96 na lokálne rozhlasové terestriálne vysielanie za splnenia podmienok stanovených v rozhodnutí a zároveň zamietla žiadosť žalobcu. Uvedené rozhodnutie bolo následne zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vec bola vrátená žalovanej na ďalšie konanie, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovanej pre nedostatok dôvodov.

Konanie o udelenie licencie upravuje zákon č. 308/2000 Z.z. v ustanovení § 45 a nasledujúcich.

Ustanovenie § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. upravuje udeľovanie licencie. Pri rozhodovaní o udelení licencie je Rada povinná posudzovať a prihliadať na:

- a) predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov,
- b) priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu,
- c) priehľadnosť a dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania,
- d) vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté,
- e) prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme,
- f) skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu,
- g) skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb a ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou.

Podľa ustanovenia § 48 ods. 3 citovaného zákona konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sa začína odo dňa, keď Rada verejne vyhlási najmenej v dvoch celoštátnych denníkoch a na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla ako aj na svojej internetovej stránke zásadné podmienky konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

Podľa ustanovenia § 48 ods. 6 citovaného zákona účastníkmi konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sú všetci žiadatelia o licenciu na terestriálne vysielanie, ktorých žiadosť bola Rade doručená v určenej lehote.

Podľa ustanovenia § 48 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z.z. licenciu na terestriálne vysielanie Rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jedného z účastníkov konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie a ustanovenie o zamietnutí žiadosti všetkých ostatných účastníkov konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení Rada uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa

doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 2 zákona Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak:

- a) právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá podala žiadosť o licenciu, nespĺňa predpoklady na účasť v licenčnom konaní podľa § 45,
- b) nespĺňa náležitosti podľa § 46 ods. 1-3 a 5 a v lehote určenej Radou nenastala náprava,
- c) nespĺňa kritériá podmienky § 47, ktoré Rada posudzuje a je povinná na ne prihliadať,
- d) v rámci konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. rozhodnutie o udelení licencie nadobúda právoplatnosť odo dňa, keď bolo rade doručené písomné vyhlásenie žiadateľa o licenciu, že licenciu prijíma; toto vyhlásenie nesmie obsahovať žiadne výhrady a musí byť doručené do 30 dní po doručení rozhodnutia rady, inak rozhodnutie o udelení licencie nenadobudne právoplatnosť a na celé konanie sa pozerá akoby sa nebolo uskutočnilo.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 8 citovaného zákona proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o licenciu môže účastník podania podať opravný prostriedok na najbližší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady.

Z obsahu preskúvaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaná sa vysporiadala v odôvodnení rozhodnutia so všetkými zákonnými predpokladmi na udelenie licencie, a na základe voľnej úvahy dospela k záveru, že licenciu udelí spoločnosti T S., s.r.o. P., a to z dôvodu, že ak by udelila licenciu spoločnosti A. P., s.r.o., nastal by stav, keď jedno vysielacie štúdio s jedným pracovným kolektívom by poskytovalo totožnú programovú službu prostredníctvom dvoch spoločností, a teda dvoch držiteľov licencií na rozhlasové vysielanie, ktorí sú majetkovo prepojení. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutí v súdnom preskúvanacom konaní posudzuje právne závery žalovanej, najmä či preskúvanými rozhodnutiami nedošlo k porušeniu zákona. Pri rozhodnutiach žalovanej, ktoré sú vydané na základe zákonom povoleného

správneho uváženia (§ 245 ods. 2 OSP), súd preskúmaval, či žalovaná nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V tomto prípade závery žalovanej zodpovedajú zásadám logického myslenia. V tomto prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za správny a aj v preskúvanom rozhodnutí náležite odôvodnený záver žalovanej, že postupovala v súlade so zákonom a dôsledne hodnotila splnenie kritérií stanovených zákonom, najmä v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s ustanovením § 45 a § 46 citovaného zákona. V tomto prípade správny orgán vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy. Rozsah povolenej správnej úvahy v tomto konkrétnom prípade je možné stanoviť len na možnosť rozhodnúť o udelení / zmene licencie a o možnosti žiadosti zamietnuť. Podľa dôvodov Rady, ktoré uviedla v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v danom prípade zvažovala a hľadala najlepšie možné riešenie, aby na základe jej rozhodnutia boli vytvorené predpoklady na zachovanie plurality informácie a mediálnych obsahov a aby rozhodnutie vychádzalo z procesne správneho zistenia. Rada v tomto prípade uviedla, že si je vedomá vo svojej povinnosti presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a na základe zisteného skutkového stavu pristúpila k hlasovaniu, výsledkom ktorého bolo, že predmetná licencia na rozhlasové vysielanie na frekvencii 93,2 MHz P. bola pridelená účastníkovi konania T. S., s.r.o. P.. Keďže vyberala v tomto prípade z viacerých žiadateľov o licenciu podľa ustanovenia § 48 na podklade výsledkov hlasovania musela žiadosť žalobcu zamietnuť. Žalovaná napadnuté rozhodnutie riadne zdôvodnila, uviedla spôsob a dôvody akými postupovala pri vyhodnotení plnenia zákonných podmienok na udelenie licencie, uviedla z akého dôvodu uprednostnila pri udelení licencie iného žiadateľa.

Žalovaná ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z.z.. Jej prvoradým zákonným poslaním, a teda prvoradou povinnosťou, je presadzovať záujmy verejnosti. Keď teda žalovaná na základe skutkových zistení vyslovila v napadnutom rozhodnutí názor, že uprednostnila T. S., s.r.o. P. z dôvodu, že spoločnosť A. P., s.r.o. by v prípade udelenia licencie bola držiteľom dvoch licencií na rozhlasové vysielanie na základe majetkového prepojenia spoločnosti A. P., s.r.o., P. a spoločnosti R – R., ktorá prevádzkuje ako držiteľka licencie na rozhlasové vysielanie č. R/86 rádio pod názvom R – R., a ktorá podľa vlastného vyjadrenia by preberala nielen názov programovej služby

uvedeného rádia, ale aj 100%-tné preberanie programovej služby iného vysielateľa, používala by jedno vysielacie štúdio s jedným pracovným kolektívom a poskytovala by totožnú programovú službu prostredníctvom dvoch spoločností a dvoch držiteľov licencií na rozhlasové vysielanie, čím by nebol zachovaný predpoklad na zachovanie plurality informácií a mediálnych obsahov, dospela k záveru, že licenciu udelí inému žiadateľovi. Žiadateľ spoločnosť T. S., s.r.o. P. má ambíciu vytvoriť rádio so silným regionálnym charakterom, ktoré by odrážalo dianie v tatranskom regióne, pričom regionálnosť by sa mala prejavovať aj v oblasti reklamy a inzercie, najmä na prezentáciu podnikateľov v danej oblasti. Programová štruktúra rádia bola dôkladne vypracovaná, zámerom Rádia je prinášať turistické správy a informácie pre návštevníkov regiónu vysielané okrem slovenského jazyka v najmenej dvoch cudzích jazykoch, a to anglicky a poľsky, ako aj krátke spravodajské informácie, pričom celkovo je projekt rádia postavený ako hudobné rádio s výrazným zastúpením hovoreného slova. Zámerom žalobcu bola snaha vylepšiť a skvalitniť signál rádia R. v P. ako aj snaha o 100% financovanie R., pričom pán ..... chcel podporovať slovenských a českých emigrantov vo Veľkej Británii.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vyporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správneho orgánu a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovanej nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku

ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. júna 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová